

Terapia CranioSacralna (terapia manualna) w stomatologii i ortodoncji. Część II: Czym jest system CranioSacralny i terapia CranioSacralna.

Anatomia systemu CranioSacralnego, budowa systemu CranioSacralnego, anatomia systemu czaszkowo-krzyżowego, budowa systemu czaszkowo-krzyżowego :

System CranioSacralny / system czaszkowo-krzyżowy jest fizjologicznym systemem ciała, który charakteryzuje się rytmiczną, ruchliwą aktywnością trwającą przez całe życie. Ruch systemu CranioSacralnego / systemu czaszkowo-krzyżowego, występuje u ludzi, innych ssaków naczelnych oraz prawdopodobnie u wszystkich lub u większości kręgowców. Elementy anatomiczne systemu CranioSacralnego, to:

- membrany oponowe (opona twarda, miękka oraz pajęczna).
- wszystkie struktury kostne, do których przyczepiają się membrany oponowe.
- inne, niekostne struktury łącznotkankowe, które są ściśle związane z membranami oponowymi.
- płyn mózgowo-rdzeniowy (PMR)
- wszystkie struktury, które mają związek z produkcją, resorpcją i zawierające płyn mózgowo-rdzeniowy.

System CranioSacralny jest ściśle związany z, poddany wpływom od oraz wpływa na::

- system nerwowy.
- układ mięśniowo-szkieletowy.
- układ naczyniowy.
- układ limfatyczny.
- układ endokrynnny.
- układ oddechowy.

Zaburzenia funkcji oraz struktur któregośkolwiek z powyższych systemów mogą oddziaływać na system CranioSacralny / system czaszkowo-krzyżowy. Zaburzenia funkcji oraz struktur systemu CranioSacralnego / systemu czaszkowo-krzyżowego, będą wpływać na powyższe systemy ciała oraz bezpośrednio i często szkodliwie na rozwój lub funkcję systemu nerwowego, zwłaszcza mózgu. System CranioSacralny zapewnia „wewnętrzne środowisko” dla rozwoju, wzrastania oraz funkcjonalnej efektywności mózgu i rdzenia kręgowego od momentu embrionu aż do śmierci.

Fizjologia płynu mózgowo-rdzeniowego czyli krążenie płynu mózgowo-rdzeniowego, cyrkulacja płynu mózgowo-rdzeniowego :

Wszystkie elementy systemu CranioSacralnego / systemu czaszkowo-krzyżowego (a więc membrany oponowe, kości czaszki itp.) oraz powięzi ciała poruszają się wraz z rytmem produkcji i resorpcji płynu mózgowo-rdzeniowego.

Płyn mózgowo-rdzeniowy jest produkowany przez splety naczyńiówkowe w systemie komór mózgu oraz resorbowany zwrrotnie do krwi żyłnej przez kosmki pajęczynówki, które znajdują się głównie w wewnątrzczaszkowym systemie zatok żylnych. Prawdopodobnie większość resorpcji ma miejsce w zatoce żyłnej strzałkowej.

Cykle produkcji i resorpcji płynu mózgowo-rdzeniowego powodują wyczuwalny palpacyjnie ruch tkanek ciała (najłatwiej dostępny do palpacji w rejonie głowy na kościach sklepienia czaszki oraz twarzoczaszki), który może być „monitorowany” przez doświadczonego terapeutę CranioSacralnego.

Faza napełniania, w której następuje produkcja płynu mózgowo-rdzeniowego jest określana jako faza „zgięcia” lub „fleksji”. Faza drenażu, w której Płyn mózgowo-rdzeniowy jest resorbowany do krwi żyłnej, to faza „wyprost” lub „ekstensji”. Terminy „zgięcie” oraz „wyprost” odnoszą się do wartości kąta utworzonego pomiędzy częścią podstawną kości potylicznej oraz trzonem kości klinowej (SBJ sphenobasilar junction : *połączenie podstawno-klinowe*), który zwiększa się podczas fazy napełniania („zgięcia”) i zmniejsza podczas fazy drenażu („wyprost”) rytmu CranioSacralnego. Fizjologiczna częstotliwość rytmu produkcji i resorpcji płynu mózgowo-rdzeniowego u ludzi oscyluje w granicach od 6 do 12 cykli na 1 minutę. Każdy jeden pełny cykl rytmu CranioSacralnego składa się z jednej fazy fleksji oraz jednej fazy ekstensji .

Kości czaszki oraz pozostałe struktury systemu CranioSacralnego poruszają się w określony sposób podczas fazy fleksji i ekstensji rytmu CranioSacralnego. Możemy posłużyć się tym ruchem w celu badania i leczenia systemu CranioSacralnego.

W terapia CranioSacralnej / terapii czaszkowo-krzyżowej posługujemy delikatnymi (siła ok.5 gram) technikami mobilizacji poprzez m.in. trącenie, unoszenie oraz kompresję lub dekompresję wykonywane na kościach czaszki w celu normalizacji ich ruchomości w szwach. Jednak pierwszorzędym celem oddziaływania terapii CranioSacralnej jest leżący głębiej układ pionowy oraz poziomy membran wewnętrznych czaszki do których możemy „dostać się” m.in. poprzez pracę na kościach czaszki. Membrany wewnętrzne czaszki wyściełają od strony wewnętrznej wszystkie kości sklepienia czaszki i są do nich mocno przytwierdzone. Otaczają i podtrzymują mózg oraz rdzeń kręgowy i pełnią bardzo ważną funkcję w cyrkulacji płynu mózgowo-rdzeniowego. Terapia Craniosacralna / terapia czaszkowo-krzyżowa jest ukierunkowana również na badanie i leczenie powięzi ciała, innych tkanek miękkich oraz wszystkie struktur ciała, które pozostają we wzajemnej interakcji z systemem CranioSacralnym.

Każda nierównowaga w systemie CranioSacralnym może być powodem zaburzenia równowagi struktur anatomicznych oraz funkcji komórek, tkanek, narządów i systemów całego ciała, powodując liczne niepożądane objawy. Celem terapii CranioSacralnej jest przywrócenie równowagi w strukturach systemu CranioSacralnego poprzez uwolnienie ich od istniejących restrykcji kostnych i membranowych. Gdy zostanie znormalizowana struktura wówczas następstwem tego będzie powrót prawidłowej funkcji.

Autor : mgr Przemysław Wojtasik

Data publikacji : 2012

Poniższa prezentacja nie wyczerpuje całości zagadnienia

Wszelkie prawa zastrzeżone. Prawa autorskie tego tekstu należą do autora i/lub serwisu www.rehabilitacja-mw.pl. Żadna część tego tekstu nie może być przedrukowywana, reprodukowana ani wykorzystywana w jakiegokolwiek formie, bez zgody właściciela praw autorskich. Wszelkie naruszenia praw autorskich podlegają sankcjom przewidzianym w kodeksie karnym i ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych.